

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Skierniewicach wyrokiem z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 213/14

1. uznał oskarżonego **J. G.** za winnego tego, że w dniu 13 marca 2014 r. około godz. 12:45 w S. na ul. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki D. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, stwierdzonym na podstawie badań urządzeniami alkosensor i alkometr, które wykazały: I-1,15, II-1,21, III-1,16 i IV-1,17 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu oraz na podstawie badania krwi na zawartość alkoholu, które wykazało: V-2,12 ‰, przy czym czynu tego dopuścił się po uprzednim prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 5 lat próby;
3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;
4. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;
5. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet wykonania orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 marca 2014 r. do dnia 12 czerwca 2014 r.;
6. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 280 zł tytułem opłaty oraz kwotę 236,40 złotych tytułem wydatków postępowania.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w całości na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, polegającą na tym, iż zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 8 miesięcy na okres 5 lat próby, Sąd powołał art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., zaś pominął art. 69 § 4 k.k., podczas gdy skazanie dotyczyło sprawcy przestępstwa określonego również w art. 178a § 4 k.k.

Podnosząc powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, że zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nastąpiło również na podstawie art. 69 § 4 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jest zasadna, co do podniesionego w niej zarzutu obrazę prawa materialnego i jako taka musiała podlegać uwzględnieniu poprzez zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2, zgodnie z wnioskiem w niej zawartym, poprzez uzupełnienie podstawy prawnej warunkowego zwieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, o art. 69 § 4 k.k.

Skarżący nie kwestionuje poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych oraz zastosowanej wobec oskarżonego J. G. represji karnej, za przypisany mu czyn. W szczególności autorka środka odwoławczego nie neguje prawidłowości orzeczenia wobec sprawcy kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd odwoławczy nie znajduje również przesłanek do kwestionowania zaskarżonego orzeczenia z urzędu poza zakresem apelacji.

Oskarżony, jak wynika z treści zaskarżonego wyroku, jest sprawcą przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k., wobec którego sąd pierwszej instancji warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres pięciu

lat próby. W podstawie prawnej rozstrzygnięcia w punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy powołał art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. Tymczasem zgodnie z art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Zatem w realiach tej sprawy, w punkcie 2 zaskarżonego wyroku, skoro sąd a quo warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności, uznając, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, pozwalający na tego rodzaju rozstrzygnięcie, to winien dać temu również wyraz poprzez powołanie w podstawie prawnej tego orzeczenia art. 69 § 4 k.k. Stosując faktycznie ten przepis prawa materialnego sąd meriti pominął go jednak w treści wydanego wyroku, a tym samym dopuścił się naruszenia prawa materialnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, uwzględniając apelację oskarżyciela publicznego, na podstawie art. 437 k.p.k. i art. 438 pkt 1 k.p.k., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 2 dodając do podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu J. G. kary pozbawienia wolności art. 69 § 4 k.k.

W pozostałym zakresie należało zaskarżony wyrok utrzymać w mocy, gdyż nie był on kwestionowany przez żadną ze stron, a jak wskazano wcześniej, sąd ad quem nie znalazł także podstaw do ewentualnego jego korygowania z urzędu.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze względy słuszności – oskarżony swoim zachowaniem w żaden sposób nie przyczynił się do konieczności zainicjowania postępowania odwoławczego.